

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Utskottet för regional utveckling

2011/2051(INI)

13.4.2011

YTTRANDE

från utskottet för regional utveckling

till utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

över den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans (2011/2051(INI))

Föredragande: Czesław Adam Siekierski

PA_NonLeg

FÖRSLAG

Utskottet för regional utveckling uppmanar utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet anser att Europa och dess regioner, på grund av den växande oron över livsmedelstryggheten i EU och i världen som helhet, globaliseringen och de stigande livsmedelspriserna, behöver en ny och stark gemensam jordbrukspolitik som främjar en balanserad och hållbar utveckling, är marknadsinriktad och förbättrar konkurrenskraften på den internationella marknaden, och som samtidigt skyddar jordbruket och klimatet i EU:s alla regioner, ger jordbrukarna en skälig inkomst och även garanterar produkter av hög kvalitet till rimliga priser för konsumenterna i hela unionen. Parlamentet anser att man inom ramen för denna politik bör beakta kollektiva nyttigheter, biologisk mångfald, markskydd, en hållbar resurssnål vatten- och skogsförvaltning och en hållbar utveckling baserad på utbildning, kunskap och innovation. Parlamentet förespråkar en mer hållbar, balanserad, enkel och effektiv gemensam jordbrukspolitik som i högre grad kan tillgodose behoven och leva upp till EU-medborgarnas förväntningar och som säkrar bättre samordning och konsekvens mellan sammanhållningspolitiken och den gemensamma jordbrukspolitikerna, särskilt i form av en gemensam strategisk ram för Europeiska unionens fonder.
2. Europaparlamentet påpekar att en förenkling borde vara en central aspekt av reformen av den gemensamma jordbrukspolitikerna, men att detta inte får äventyra åtgärdernas effektivitet. Parlamentet anser att den gemensamma jordbrukspolitikerna på så sätt kan bli mer begriplig för jordbrukare och medborgare i allmänhet. Parlamentet betonar att det också är nödvändigt att klargöra de båda pelarnas funktion.
3. Europaparlamentet betonar att åtgärder för landsbygdsutveckling inte får betraktas som sektorsbaserade, utan i stället måste anses vara övergripande, eftersom de innebär ekonomiska, sociala och infrastrukturmässiga förbättringar på landsbygden.
4. Europaparlamentet anser att stöd från den gemensamma jordbrukspolitikerna och tillämpningen av denna politik i mindre gynnade regioner även i fortsättningen bör anpassas till dessa regioners särdrag, i enlighet med fördragen och unionens gällande lagstiftning.
5. Europaparlamentet anser att man genom sammanhållningspolitiken och en ny och stark gemensam jordbrukspolitik kan frigöra landsbygdsområdenas ekonomiska potential och skapa trygga arbetstillfällen, vilket skulle garantera en hållbar utveckling av dessa områden.
6. Europaparlamentet betonar, i ljuset av de nya utmaningar som den gemensamma jordbrukspolitikerna står inför och med tanke på behovet av att uppfylla Europa 2020-strategins mål och förverkliga förhandlingsresultaten med de nya medlemsstaterna, att det i den kommande fleråriga finansieringsramen är nödvändigt att behålla budgeten för den gemensamma jordbrukspolitikerna på en nivå som säkerställer att dessa utgifter kan fullgöras.

7. Europaparlamentet anser att tilldelningen av landsbygdsutvecklingsstöd måste samordnas bättre med regionalpolitiken. Parlamentet efterlyser en integrerad strategi för lokala tjänster, marknader och sysselsättningsmöjligheter. I detta sammanhang begär parlamentet att de lokala aktörerna ska involveras, att partnerskapen ska intensifieras och att flernivåstyret ska stärkas. Parlamentet är övertygat om att detta även skulle medföra förenklingar och minimera byråkratin.
8. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att tillåta en viss flexibilitet när det gäller medlemsstaternas användning av direktstöd, av hänsyn till hållbarheten hos den produktion och de produktionssektorer och områden som drabbas hårdast av strukturella nackdelar och/eller av utvecklingen av marknader och handlingsprogram.
9. Europaparlamentet delar uppfattningen att den gemensamma jordbrukspolitiken och sammanhållningspolitiken måste ingå i EU:s centrala politikområden efter 2013, även ur ett budgetperspektiv.
10. Europaparlamentet påpekar att kommunala och kommunövergripande förvaltningar med verkliga befogenheter säkrar ett framgångsrikt deltagande av civilsamhället, i överensstämmelse med Leadermodellen. I alla EU:s medlemsstater är de lokala myndigheterna den första statliga nivå som medborgaren kommer i kontakt med. Därför måste det inom ramen för landsbygdsutvecklingen vidtas åtgärder som stärker både städernas, kommunernas och de ansvariga regionala organens förmåga att aktivt utforma den kommunala och kommunövergripande utvecklingen.
11. Europaparlamentet anser att systemet för direktstöd bör upprätthållas så att man även i fortsättningen, i en situation av prisvolatilitet, kan säkra regional konkurrenskraft och, när det gäller områden som lider av naturbetingade nackdelar av permanent slag, i synnerhet livskraften i glesbefolkade områden, ekonomisk stabilitet, sysselsättningsstöd, anständiga och rimliga inkomster för jordbrukarna, en hållbar utveckling av EU:s jordbrukssektor och av livsmedels- och miljösäkerheten i EU samt unionens förmåga att hantera de utmaningar som klimatförändringarna för med sig och därmed garantera att andra insatser och strategier, inbegripet Europa 2020-strategin, kan genomföras på rätt sätt. Parlamentet anser i detta sammanhang att det är nödvändigt att utveckla objektiva, transparenta och förenklade kriterier, som gör det möjligt att i hela EU garantera jämlikhet mellan medlemsstaterna och jordbrukarna när det gäller tillhandahållandet av en lämplig, enhetlig och balanserad stödnivå inom ramen för systemet med direktstöd, och att man bör gå ifrån de historiska kriterier som hittills använts för fördelningen av detta stöd och anpassa det till jordbrukarnas behov. Parlamentet anser att man bör tillämpa principen om rättvisa och flexibilitet i genomförandeinstrumenten och även i förhållande till de olika jordbruksföretagstyperna och särdragen i de områden där jordbruksföretagen är belägna i varje medlemsstat eller region.
12. Europaparlamentet anser att det är oerhört viktigt att minimera direktstödet snedvridande effekter på den gemensamma marknadens konkurrensvillkor, inte bara genom att i så hög grad som möjligt frikoppla direktstödet från produktionsvolymerna utan också genom att utjämna satserna mellan olika regioner och medlemsstater, särskilt för områden med liknande eller identisk produktionsinriktning.

13. Europaparlamentet anser att den gemensamma jordbrukspolitiken, med hänsyn till dess mycket specifika karaktär som är kopplad till uppfyllandet av grundläggande behov, måste omfatta marknadsreglerande åtgärder och en mekanism för att hantera risker och kriser, vilka även omfattar försäkringar, som kan tjäna som ett säkerhetsnät för jordbrukare och konsumenter. Parlamentet anser vidare att man även måste säkerställa en mer rättvis fördelning av värdet utefter livsmedelskedjan samt likabehandling av europeiska producenter och producenter från tredjeländer i fråga om de krav som gäller för jordbruksprodukter avsedda för konsumtion inom EU.
14. Allt fler kvinnor sysselsätts i jordbruksföretag – uppskattningsvis drivs tre av tio jordbruksföretag av kvinnor – och jordbruksproduktionen har ofrånkomligen blivit multifunktionell, det vill säga att det inte bara handlar om att producera livsmedel utan även om att bevara landskapet och tillhandahålla tjänster eller utbildning. Europaparlamentet anser därför att det är hög tid att vidta åtgärder för att underlätta tillgången till lån och understöd och främja välfärden inom jordbruket (socioekonomiskt förvaltade jordbruksföretag, bondgårdsdaghem, etc.).
15. Europaparlamentet gläder sig över att särskild uppmärksamhet har ägnats åt regioner och områden där de sociala och miljömässiga balanserna är nära förbundna med jordbruket. Parlamentet anser därför att det är nödvändigt att upprätthålla och stärka de instrument som är avsedda för dessa regioner.
16. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör ha möjlighet att sänka direktstödet i förhållande till jordbruksföretagens storlek eller nivån på de betalningar som de erhåller, med beaktande av skalfördelarna i produktionen.
17. Europaparlamentet understryker behovet av att ompröva beslutet att avskaffa mjölkkvotsystemet från och med mars 2015, med hänsyn till den specifika situation som råder inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter.
18. Europaparlamentet betonar att produkter som blir föremål för handel mellan EU och tredjeländer, särskilt livsmedel, måste uppfylla europeiska krav och kvalitetsnormer. Parlamentet uppmärksammar dessutom att jordbrukets särdrag, dvs. att produktionen är beroende av klimatförhållanden, men också de senaste erfarenheterna från finansmarknaderna, innebär att det är nödvändigt att stärka övervakningen av jordbruksmarknaderna. För att bevara jordbruksmarknadernas stabilitet är det nödvändigt att öka möjligheterna till interventioner under år med produktionsöverskott, särskilt på spannmålsmarknaden, som i sin tur påverkar bland annat griskötts- och fjäderfämarknaderna.
19. Europaparlamentet anser att den gemensamma jordbrukspolitiken i högre grad måste ta hänsyn till den potential, de problem och de behov som små familj jordbruk och jordbruksföretag som är belägna i områden med särskilda förhållanden och begränsningar, i synnerhet de yttersta randområdena, har. Parlamentet menar att särskilda, förenklade bestämmelser bör fastställas för småjordbrukare, och understryker behovet av att diversifiera dessa företags inkomster samt att utveckla företagarganda och skapa nya arbetstillfällen på landsbygden, i syfte att både förhindra avfolkningen av landsbygden och höja levnadsstandarden i dessa områden.

20. Europaparlamentet lyfter fram de demografiska utmaningar som framför allt drabbar landsbygden. Det är i detta avseende viktigt att kunna hantera de demografiska förändringarna och göra landsbygden mer lockande för unga människor. Man måste säkerställa tillgång till innovativa tjänster och infrastrukturer för att möjliggöra en god ekonomisk, social och kulturell delaktighet. Parlamentet kräver att landsbygden betraktas som en integrerad del av förbindelserna mellan stadsområde och landsbygd så att en balanserad utveckling tryggas.
21. Europaparlamentet anser att landsbygdens utveckling, som är en övergripande fråga, är en oundviklig del av den gemensamma jordbrukspolitiken och att de nya programmen måste inriktas ännu mer på de prioriterade målen för landsbygdens utveckling (sysselsättning, jordbruksmiljö, vatten, klimatförändringar, innovation, inklusive modernisering och omstrukturering av jordbruket, och utbildning).
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra hjälp- och rådgivningstjänsterna till lokala och regionala jordbrukare för att hjälpa dem att bättre fastställa sina prioriteringar och utvärdera de resultat som deras jordbruksföretag uppnår.
23. Europaparlamentet begär att den gemensamma jordbrukspolitiken ska förses med en stark och välutrustad andra pelare som avspeglar de aktuella behoven när det gäller landsbygdsutveckling. Den andra pelaren har en övergripande roll med tanke på de resultat – när det gäller miljö, modernisering och strukturförbättringar – som den har uppnått för jordbruket, den balanserade territoriella utvecklingen och uppfyllandet av politiska mål för befolkningen i landsbygdsområdena och för jordbrukarna. Parlamentet kräver därför att åtgärder inom den andra pelaren utformas på ett mer målinriktat sätt, i syfte att effektivisera tillväxt-, sysselsättnings- och klimatåtgärder och åtgärder som främjar landsbygden. Särskild uppmärksamhet bör riktas mot att hjälpa unga jordbrukare.
24. Europaparlamentet välkomnar den andra pelarens bidrag till genomförandet av partnerskapsprincipen, och uppmanar medlemsstaterna att fästa större vikt vid denna princip och en bredare tillämpning av den när de vidtar målinriktade åtgärder inom den andra pelaren.
25. Europaparlamentet betonar vikten av att minska den administrativa bördan och förenkla de administrativa bestämmelserna och genomförandebestämmelserna för alla EU-fonderna (t.ex. stödberättigande i fråga om momsutgifter). Parlamentet kräver en förenkling och en översyn av tvärvillkorsreglerna i den andra pelaren och anser att det nuvarande indikatorsystemet måste förenklas samt är skeptiskt till införandet av kvantitativa mål.
26. Europaparlamentet påpekar att potentialen i regionerna och landsbygdsområdena inte är begränsad till de naturresurser som gör att de kan spela en social och ekonomisk roll, eftersom dessa områden framför allt är platser där de livsmedel som krävs för att trygga livsmedelsförsörjningen produceras, och eftersom de levererar viktiga råvaror till industrin och möjliggör hållbar energiproduktion från förnybara källor. De utgör också en tillgång när det gäller miljö, ekologi, landskap och turism och har ett icke-materiellt värde, till exempel i fråga om traditioner och kulturella aspekter, såsom det kulinariska kulturarvet i form av regionala produkter. Parlamentet efterlyser en balanserad territoriell utveckling av landsbygdsområdena i EU:s samtliga regioner för att ge lokalbefolkningen

ökat inflytande och bidra till att förbättra såväl de lokala villkoren som förbindelserna mellan landsbygd och stadsområden. Jordbruket är själva stommen i landsbygdsekonomin och jordbrukarna har en viktig roll för dynamiken i denna ekonomi och för den fysiska planeringen på landsbygden. Parlamentet anser att främjandet av regionala kvalitetsmärken genom den gemensamma jordbrukspolitiken, både på EU-nivå och i tredjeländer, skulle kunna medföra ekonomiska fördelar på lokal och regional nivå.

27. Europaparlamentet efterlyser ett bredare synsätt för landsbygdsområdena, som tillhandahåller kollektiva nyttigheter och tjänster och som är eller skulle kunna bli intressanta platser för många EU-medborgare att bo och arbeta på. Parlamentet anser därför att motsvarande finansiella medel måste säkerställas för deras utveckling. Detta gäller även områden med ogynnsamma ekonomiska förutsättningar och bergsområden.
28. Europaparlamentet anser att åtgärderna för landsbygdsutveckling måste vara konsekventa och komplettera stödinstrumenten inom den första pelaren för att främja ett mångsidigt, konkurrenskraftigt och hållbart jordbruk i hela EU. Politiken för landsbygdsutveckling måste stödja en modernisering och förbättring av strukturerna, men också innovation inom jordbrukssektorn, inte minst för att man ska kunna ta sig an utmaningarna i fråga om livsmedelstrygghet, miljö, klimatförändringar och sysselsättning.
29. Europaparlamentet påpekar att det är mycket viktigt att få två prioriterade grupper, nämligen ungdomar och kvinnor, att bedriva jordbruk och att erbjuda dem nya alternativa ekonomiska möjligheter för att bekämpa avfolkningen av landsbygden och garantera varaktig bosättning på landsbygden.
30. Europaparlamentet anser att utvecklingen av landsbygden bör främja ett innovativt jordbruk, en mer diversifierad socioekonomisk verksamhet, skapandet av sysselsättning och en förnyring av befolkningen på landsbygden.
31. Europaparlamentet påpekar att vissa länder fortfarande behöver stöd för att komma ifatt, och att den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare därför måste förbli tillräckligt stark genom att man upprätthåller de nuvarande kriterierna för medeltilldelning, vilka beaktar utvecklingsskillnaderna i de enskilda medlemsstaterna och främjar en starkt europeisk integration. Parlamentet betonar att en utvidgning av målen för den andra pelaren till att omfatta nya utmaningar, däribland målen för EU 2020-strategin, kräver lämpligt stöd för landsbygdsområdena inom ramen för sammanhållningspolitiken och en lämplig samordning och uppgiftsfördelning mellan den gemensamma jordbrukspolitiken och regionalpolitiken.
32. Europaparlamentet betonar att man måste undvika drastiska ändringar i tilldelningen av medel inom ramen för den andra pelaren, eftersom medlemsstaterna förväntar sig kontinuitet i sin finansiella planering och tillförlitlighet. Parlamentet stöder därför ett pragmatiskt tillvägagångssätt, dvs. att de nuvarande kriterierna för medeltilldelning inom ramen för den andra pelaren behålls. Parlamentet betonar dessutom att miljökraven inom den andra pelaren måste stå i rimlig proportion till landsbygdsutvecklingen.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka synergieffekterna och samordningen mellan landsbygdsutvecklingsåtgärder inom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och sammanhållningsåtgärder inom Eruf,

Sammanhållningsfonden och ESF. En övergripande strategi för utvecklingen av landsbygdssamhällen, i linje med målet om territoriell sammanhållning, skulle kunna garanteras genom tydligare synergieffekter mellan dessa fonder.

34. Europaparlamentet anser att man måste anta en strategi som skapar en direkt förbindelse mellan naturresurser, landsbygdsmiljö och livsmedelspolitik, parallellt med en politik för territoriell sammanhållning. Hänsyn måste tas till befolkningsökningen och de många naturkatastrofer som är en följd av klimatförändringarna och som förvärrar livsmedelskrisen.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att försöka hitta möjligheter för att underlätta jordbruksproducenternas tillgång till lån och försäkringar.
36. Europaparlamentet betonar behovet av att främja samordningen av den gemensamma jordbrukspolitiken och sammanhållningspolitiken, dels på strategisk nivå, genom gemensamma riktlinjer om principerna (i linje med de lösningar som valts för sammanhållningspolitiken) och genom en enhetlig behandling av förmånstagarna inom ramen för olika fonder, dels på genomförandenivå.
37. Europaparlamentet anser att man måste sträva efter en bättre samordning av den gemensamma jordbrukspolitiken och EU:s finans-, handels-, klimat- och energipolitik i syfte att säkerställa att den gemensamma jordbrukspolitiken kan uppfylla sina fastställda mål.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	12.4.2011
Slutomröstning: resultat	+: 40 -: 1 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Victor Boștinaru, Alain Cadec, Tamás Deutsch, Elie Hoarau, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Micolášik, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Karima Delli, Richard Falbr, Marek Henryk Migalski, Elisabeth Schroedter, Czesław Adam Siekierski, Patrice Tirolien, Derek Vaughan, Sabine Verheyen